

EAPC - Novetats en matèria de Seguretat Social

Càlcul de la prestació per desocupació en treball a temps parcial

19-12-2017

El Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) ha dictat recentment una important sentència que afecta les persones que treballen a temps parcial, i més específicament la determinació de les prestacions a què tenen dret aquestes persones quan es tracta de contractes a temps parcial amb jornades *verticals*. Es tracta de la [Sentència de 9 de novembre de 2017](#), en l'Assumpte C98/15, que té per objecte una petició de decisió prejudicial plantejada, d'acord amb l'article 267 del TFUE, pel Jutjat Social núm. 33 de Barcelona, mitjançant Resolució de 6 de febrer de 2015, rebuda en el Tribunal de Justícia el 27 de febrer de 2015.

En els contractes a temps parcial, es distingeix entre aquells en què la persona treballadora presta serveis tots els dies laborables de l'any, però ho fa amb un nombre d'hores inferior al d'un treballador a temps complet comparable, i aquells altres en què la persona treballadora no presta serveis tots els dies laborables, sinó només alguns. En el primer cas, es diu que es tracta de treballs a temps parcial *horitzontals*, mentre que en el segon es fa referència a treballs a temps parcial *verticals*. Doncs bé, la nostra normativa de Seguretat Social, i més concretament la reguladora de la protecció per atur, no dona el mateix tracte a un tipus de contractes a temps parcial i a l'altre, ja que mentre per als primers es tenen en compte tots els dies de l'any a l'hora de determinar el període cotitzat i reconèixer així la durada de la prestació per desocupació, en els segons es consideren cotitzats únicament els dies en què la persona treballadora ha prestat efectivament serveis. D'aquesta manera, el temps real requerit per accedir a les prestacions per desocupació és més gran en el cas dels treballs a temps parcial *verticals* respecte dels treballs a temps parcial *horitzontals*. Així es desprèn del que estableix el títol III del [TRLGSS](#) i del que disposa l'article 3.4 del [Reial decret 625/1985](#), de 2 d'abril.

La Sentència de 9 de novembre de 2017 del TJUE analitza aquesta qüestió i determina que la [Directiva 79/7/CEE del Consell](#), de 19 de desembre de 1978, relativa a l'aplicació progressiva del principi d'igualtat de tracte entre homes i dones en matèria de Seguretat Social, s'oposa a una legislació que, en el cas del treball a temps parcial *vertical*, exclou els dies no treballats del càlcul dels dies cotitzats, i redueix d'aquesta manera el període de pagament de la prestació per desocupació, quan s'ha comprovat que la majoria dels treballadors a temps parcial *vertical* són

dones que resulten perjudicades per aquesta legislació. En el cas de l'Estat espanyol, entre un 70% i un 80% de les persones que treballen a temps parcial vertical són dones, i per tant és evident que la mesura nacional controvertida perjudica un nombre molt més gran de dones que d'homes. El Tribunal de Justícia en dedueix que aquesta mesura constitueix una diferència de tracte en perjudici de les dones. Per tant, de la legislació espanyola controvertida resulta que una persona treballadora a temps parcial *vertical* que ha cotitzat per cada dia de tots els mesos de l'any rebrà una prestació per desocupació d'una durada inferior a la d'un treballador a jornada completa que hagi abonat les mateixes cotitzacions, i això és contrari a la normativa comunitària, ja que contravé el principi d'igualtat entre homes i dones.

Jorge Pérez Pérez

Doctor en dret. Delegat de la DE de la Inspecció de Treball i Seguretat Social. Professor UAB.
Director del Postgrau en Ocupació